

Kako lastništvo gozdnih zemljišč vpliva na investicije v gozdne prometnice in gospodarjenje z gozdom?

dr. Jaša Saražin, Gozdarski inštitut Slovenije, Oddelek za gozdno tehniko in ekonomiko
Darko Pristovnik, Zavod za gozdove Slovenije, Služba za gozdno tehniko in ekonomiko

Objavljeno na spletu 16.01.2024 (<https://doi.org/10.20315/IG.2024.0017>)

V Sloveniji imamo zelo raznoliko strukturo lastnikov gozdov. Zelo pogosta so solastništva gozdnih parcel, prav tako pa se lahko znotraj enega delovnega polja nahajajo parcele različnih lastnikov gozdov. Zato je zelo pomembno, da poznamo omejitve in pravice, ki jih mešano lastništvo nad gozdno posestjo prinaša (Sever in Simčič, 2019; Stare in Krajnc, 2022; ZGS, 2024). Z vidika mešanih lastništev je najkompleksnejša priprava, gradnja in vzdrževanje gozdnih prometnic.

Slika 1: Z vidika mešanih lastništev je najkompleksnejša priprava, gradnja in vzdrževanje gozdnih prometnic (Foto: J. Saražin)

S tem prispevkom želimo predstaviti splošne omejitve, ki jih prinaša mešano lastništvo gozdov. Ti odgovori bodo služili pri oblikovanju usmeritev za lastnike, ki se odločajo za optimizacijo omrežja gozdnih prometnic, katere pripravljamo v sklopu projekta »Načrtovanje tehnologij in presoja kakovosti izvajanja del v gozdovih v podporo biogospodarstvu – TEHGOZD«.

Gospodarjenje z gozdovi, raba, vzdrževanje, priprava in gradnja gozdnih prometnic ločijo predvsem tri skupine lastnikov (lastniški delež do vključno 50 %, lastniški delež večji od 50 % in manjši od 100 % in 100 % lastniški delež; v določenih primerih lahko v slednjo kategorijo vstopijo tudi lastniki z več kot 75 % lastniškim deležem). Lastniške deleže se lahko dokazuje z izpisi iz zemljiške knjige, različnimi soglasji, služnostmi ali pooblastili (odvisno od primera).

Nelastniki in lastniki z do vključno 50 % lastniškim deležem

Raba gozdov je skupni izraz za izkoriščanje funkcij gozdov, ki je po Zakonu o gozdovih dovoljeno tudi nelastnikom gozdov (nabiranje gob, plodov gozdnega drevja in drugih rastlin, ki rastejo v gozdovih, nabiranje zelnatih rastlin in njihovih delov, čebelarjenje, gibanje po gozdovih, rekreacija v gozdu ipd.) (3. člen ZOG).

Uporaba gozdnih prometnic je vezana na njihove upravičene uporabnike, ki niso pogojeni z lastništvom na posameznih prometnicah (Pravilnik, 2009). Upravičeni uporabniki imajo dolžnost po svoji uporabi vzpostaviti prvotno/namensko stanje, poleg tega pa imajo tudi pravico izvajati vzdrževalna dela na teh prometnicah, dokler s svojimi posegi ne onemogočajo rabe drugim upravičenim uporabnikom in ne dosegajo pogojev za rekonstrukcijo prometnic. V kolikor obstaja dvom, kdo so upravičeni uporabniki posamezne gozdne vlake, ali obstajajo konflikti z lastniki zemljišč, lahko ZGS izda odločbo o pravici do začasnega spravila, začasnega prevoza in začasne zložitve gozdnih lesnih sortimentov na tujem zemljišču, s katero omogoči spravo, prevoz ali zložitev gozdnih lesnih sortimentov na tujih gozdnih (v določenih primerih tudi kmetijskih) parcelah (26. člen ZOG).

Lastniki z več kot 50 % lastniškim deležem

Za sprejemanje splošnih odločitev vezanih na gospodarjenje z gozdno posestjo zadostuje večinski lastniški delež na posamezni gozdni parceli (več kot 50 %). Lastniki (ali njihov predstavnik) gozdne parcele/posesti, ki posedujejo več kot 50 % lastniškega deleža, lahko pridobijo odločbo o odobritvi poseka izbranih dreves ali odločbo o izvedbi potrebnih gojitvenih del in varstvenih del za zaščito pred divjadjo, kar jim daje moč odločanja o rednih odločitvah gospodarjenja z gozdovi. Skladno z usmeritvami ZGS lahko tako odločajo kdaj, kaj in kako (tudi izbira tehnoloških procesov) bodo izvedli sečnjo in spravo lesa. Med tovrstne odločitve sodi tudi soglasje, ali lahko drugi lastniki privlačujejo, vlačijo (zunaj gozdnih vlak), ali skladiščijo les na njihovem zemljišču (v kolikor tega ne zapoveduje odločba ZGS). ZGS v sodelovanju z lastniki gozdov in lokalno skupnostjo, določi in označi režim uporabe gozdne ceste (Pravilnik, 2009).

Lastniki s 100 % lastniškim deležem (pogojno zadostuje tudi več ko 75 % lastniški delež)

Za gradnjo gozdnih prometnic se kot dokazilo o pravici graditi po zakonu, ki ureja graditev objektov, šteje overjeno soglasje lastnikov gozdov, ki imajo v lasti več kot tri četrtine površin zemljišč na trasi predvidene gozdne prometnice (37. člen ZOG). V primeru rekonstrukcije pa je potrebno razpolagati s soglasji vseh lastnikov gozdov (21.a člen ZOG). Prihajajoče spremembe predvidevajo izenačenje obeh postopkov na soglasje 100 % lastniškega deleža. Soglasje vseh lastnikov gozdov, ki jih gozdna cesta odpira, je prav tako potrebno pri pre kategorizaciji gozdne ceste v javno cesto (Pravilnik, 2009).

Preostanek lastnikov, katerih želja ni bila upoštevana

Sistem mora vedno stremeti k temu, da se v postopek odločanja in obveščanja o gospodarjenju z gozdovi in večjih investicijah v gozdne prometnice (priprava, gradnja in rekonstrukcija), vključi vse solastnike. V kolikor želja solastnikov ni bila upoštevana zaradi prevladujočega mnenja večine, so vseeno tudi ti upravičeni do deleža izkupička iz gozdne proizvodnje.

Druga oblika neupoštevanja lastnikov pa so še neaktivni lastniki, ali njihovi dediči, ki jih zaradi neizvedenega dedovanja ali odselitve ne moremo izslediti. Tovrstna skupina lastnikov običajno predstavlja večjo težavo za gospodarjenje z gozdovi od znanih lastnikov, ki se s predlagano namero gospodarjenja z gozdom ne strinjajo.

Kar se tiče upravičene rabe gozdnih vlak in skladišč na gozdni cesti, pa o tem ni potrebno obveščati vseh lastnikov. Priporočljivo je usklajevanje z lastniki parcel v istem delovnem polju, ki aktivno gospodarijo z gozdom, da se medsebojno uskladijo glede zasedenosti skladišč in izvedbi vzdrževalnih del na gozdnih vlakah. Vsi upravičeni uporabniki imajo namreč pravico in dolžnost tudi vzdrževati gozdne vlake, vendar je vzdrževanje lahko bistveno bolj učinkovito in racionalno, če k njemu pristopi več aktivnih uporabnikov skupaj.

Lastnik gozda (in vlake), kateremu je bila z upravičeno rabo vlake povzročena škoda na sami vlaki ali stoječem drevju, lahko od uporabnika zahteva vzpostavitev prvotnega stanja (če je ta še ni izvedel) in poplačilo preostale škode. V kolikor pa lastnik meni, da dotična raba njegove vlake ni upravičena, ima pravico, da tovrstni rabi nasprotuje (do prejema ustrezne odločbe s strani ZGS).

Zaključek

Lastništvo gozdnih parcel prinaša številne oblike sodelovanja s sosedi in solastniki, ki se jih aktivni lastniki dobro zavedajo. V prispevku smo navedli le nekaj glavnih načel tega sobivanja, medtem ko je možnih odstopanj in različnih sodnih praks, ko do sodnih sporov pride ogromno. Ključ do dobrega sobivanja je v tem, da:

- smo strpni in razumevajoči do sosedov in solastnikov naših gozdnih parcel
- tuja zemljišča uporabljamo skladno z našimi pooblastili, spoštljivo in kolikor se da z vednostjo in v soglasju z lastniki
- gozdno infrastrukturo uporabljamo kot dober gospodar in jo po svoji uporabi vrnemo v prvotno ali boljše stanje

Zahvala

Prispevek je nastal v okviru raziskovalnega projekta Načrtovanje tehnologij in presoja kakovosti izvajanja del v gozdovih v podporo biogospodarstvu - TEHGOZD (V4-2209), ki ga sofinancirata Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter Javna agencija za znanstvenoraziskovalno in inovacijsko dejavnost RS.

Viri:

- Pravilnik o gozdnih prometnicah, 2009
- Sever K. in Simčič A. 2019.
<https://wcm.gozdis.si/sl/infogozd/strokovni-prispevki/clanki/2021061009205850/dolznosti-in-pra-vice-lastnikov-gozdov/>
- Stare D. in Krajnc N. 2022.
<https://wcm.gozdis.si/sl/podatki/kazalniki/podatki/2021090213552202/lastnistvo-gozdov-in-pose-stna-struktura/>
- Zakon o gozdovih, 1993 z dopolnitvami
- ZGS. Lastništvo gozdov.
http://www.zgs.si/gozdovi_slovenije/o_gozdovih_slovenije/lastnistvo_gozdov/index.html